ἁμαρτάϊσμου · Δια τοῦ γαλω να μὰ εὑθυμηθῇ ὁ
θεὸς χλπ'γορα καλὰ τ'μάγα του ἔλεος να μὲ κοπιασθῇ
π'τυχήσου · Δι' ὁ ἀκούω ὅτ ὁ θεου ἀν ἠβάλλει καὶ
ἀν τραβάξαλας ἐς τὸν κόσμον ἀ τοῦτ, νὰ ἐθομάνῃ ὡς
ἔλ'ξης κ' τὸ τραφμοὺ καλὰ ὀλχαρισγάς ἀν ἀξίᾳ
ὅμρῃ ἀπὸ αἰώνιον χαρὰν εὐδὲ ξαάγγονς αἰῶνι, καὶ ἀγὼ
ἀκούσας ἀπὸ καλὸν γνώμην ἀπ' φιλοσόφ ξυλλογ'-
ης ἀθανάσια · καὶ ἔθα εὐδῃ · καγὼ ἔλεα τ'ὄξγον
ος ἀνῆλθ τ' θεοῦ · ἐδὲ γὰρ ὅτ ἠβάλλαν ἀγγελα:
ξωὸς ος ἐξα ἀπὸ ἀγάθην τ' θεοῦ καὶ ἐξα τ'νόμον
τ' ἀλάγγελ', ἐξα τοῦ φυλάγοντα ἀξο ἔλεα ἐοδόνᾳ
κ' ἀξο ταῦτα τραφμοὺ · ἐαῦτα ἔθὼ ἀνακεφάλα
οδξάζων τ' θεό : —

Ηλθα ἔθὼ ἕνας ἀξγὸς ἀξο ἀπ' τραγαπῶμεν ἔς
ἀπ' σωτῆρα, καὶ ἐκαθίκησα τρῶτον ἀπ' ἐκκλησίας.
ἔ καὶ ἔνα ἐνῶν ὁδοῦ τ' ἔθηρία · ὁδὲ ἔ ὁμοιόνα:
χος ἀπ' ἐκκλησίας, ἔλάθωνλας ἀπ' ἀοβάνγαν αὐτ',
καὶ ἔξολόμωνλας ἀξο ἔ' ἀνάθεμους κ' κακοθάλθγας ἔν
ἀκυβέρνα τον ἀξο ἐὰ ἔοντρέμαλα ἀπ' ἐκκλησίας, ἔς κ'=
θαλα τραῦτ ὁ θεός · λοιθὸν ἐκαμαν ἔς ἀπ' σωτῆρα
ὁκαλόγαρος ἐκῶνος χρόνους ἔπιον θλίθα κ' ἀξο'
κοπ'λι ἔς ἀπ' ἀνεμον · κ' ἔγινα θραβεὺς καὶ ἀνο=

μαζος, κ' ἄξιος